

Mit gensyn med Moses og Paulina.

af **Hanne Knudsen**

Jeg ankom alene uden tolk til Moses og Paulines hus. Paulina var alene hjemme, og det var meget svært for mig at "tale" med hende. Vi begyndte med at se på haven, og majsene havde en helt forkert gul farve, for det havde ikke regnet i over en måned. Jeg satte mig ned på trappestenen, hvad der fik Pauline til at hente en stol. Den var tung, men ved fælles hjælp fik vi den ned af de tre trappetrin. Så ankom Moses, og han sørgede hurtigt for, at stolen var god at sidde på, idet han bankede hårdt på sædet et par gange, og der stod en støvsky op fra sædet, men så kunne "den fine dame" sætte sig. Jeg var gerne blevet på trappestenen.

Så ankom de andre. Og jeg fik givet Moses min mands ur, og der var lige sat et nyt batteri i. Moses dansede rundt om sig selv af glæde, men et billede af hans dans fik jeg ikke, for når man skal fotograferes, står man pænt stille. Moses fik sine penge, og hans glæde var stor, men pengene blev talt.

Ind i huset kom vi også, og vinylgulvet var pænt rent, for det havde jo ikke regnet længe. "Du har jo fået en radio", sagde Laila. Hurtigt tændte Moses for sin radio, og musikken strømmede ud i rummet. Impulsiv for Moses hen til Laila og gav hende en lille svingom. Moses snakkede meget. Hans glæde ved at se os skal opleves, for den kan ikke beskrives.

Da dagen kom, hvor vi skulle begynde vores rejse mod Danmark, kom han med valnødder til os, og han kunne samtidig fortælle os, at han havde fortalt borgmesteren, hvor meget godt vi havde gjort.